

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: **Ing. A. M.**
bytem
zastoupen Mgr. Romanem Klimusem
advokátem se sídlem v Brně, Heršpická 813/5

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 8. 12. 2016, č. j. JMK 179592/2016, sp. zn. S-JMK 171298/2016/ODOS Ib,

takto:

Žaloba se z a m í t á.

Žádnému z účastníků se n e p ř i z n á v á náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Ve včas podané žalobě žalobce napadá rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravní správy, ze dne ze dne 8. 12. 2016, č. j. JMK 179592/2016, sp. zn. S-JMK

171298/2016/ODOS Ib (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo dle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako opožděné odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vyškov, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 4. 10. 2016, č. j. MV 45955/2016 OD/5 Ja (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Žalobce v **žalobě** namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce má za to, že prokázal, že odvolání podal k poštovní přepravě ve lhůtě. Žalobce se odvolal dne 3. 11. 2016 emailem bez zaručeného elektronického podpisu. Následně odvolání doplnil dle § 37 odst. 4 správního řádu prostřednictvím praktikanta AK, který písemné odvolání prokazatelně vhodil (pořízená fotografie a svědek) navečer dne 8. 11. 2016 do poštovní schránky č. 244 na ulici Česká pošta schránku vybírá v 16:00 hod., tedy obálku s odvoláním vybrala až dne 9. 11. 2016 a opatřila podacím razítkem ze dne 9. 11. 2016. Z opatrnosti žalobce poslal odvolání ještě doporučeně dne 9. 11. 2016. Žalobce poukazuje na § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, dle něhož lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilka adresovaná správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence. Dle § 40 odst. 2 správního řádu se v pochybnostech lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak. Z uvedeného podle žalobce vyplývá, že posledního dne odvolací lhůty postačí poštovní zásilku toliko podat a je tedy bez právního významu, kdy držitel poštovní licence poštovní zásilku převezme (označí poštovní obálku podacím razítkem) a kdy poštovní zásilku doručí adresátovi. Tato interpretace má oporu i v právních principech a ústavně konformním výkladu práva (in dubio pro libertate, resp. in dubio pro mitius, či princip proporcionality). Dle žalobce je spravedlivé, rozumné a přiměřené upřednostnit zájem obviněného se spravedlivě hájit, před zájmem státu obviněného za podcenění zásady vigilantibus iura bez možnosti obhajoby potrestat. K tomu dále žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Liberci ze dne 14. 7. 2016, sp. zn. 60 A 4/2016 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. 7 As 59/2016.

Žalovaný ve svém **vyjádření k žalobě** uvádí, že se již k otázce podání zásilky vyjádřil v napadeném rozhodnutí na str. 2. Dle žalovaného není žádných pochybností, v jaký okamžik byla zásilka podána. Co se týče uvedené judikatury, dle žalovaného není případná, jelikož využití služby DopisOnline se diametrálně liší od klasického podání, neboť je jasně dohledatelné, kdy bylo podání učiněno k držiteli poštovní licence. Dle žalovaného je k zamyšlení, proč žalobce nepodal zásilku „doporučeně“, čímž by dle podacího lístku jasně prokázal okamžik podání. Prokázání okamžiku podání zásilky a tedy uvedené důkazní břemeno spočívá právě na žalobci, který však tíhu tohoto břemeno neunesl. „Obiter dictum“ žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí v intencích přezkumného řízení, kdy nedospěl k zahájení přezkumného řízení. Žalovaný konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí je vydáno v souladu se zákonem.

Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného podal **repliku**, v níž zopakoval argumenty stran srovnání se službou Dopis Online a uvedl, že je schopen prokázat pořízenou fotografií a dvěma svědky, že předmětná zásilka byla podána včas. Dodal, že se předmětného přestupku nemohl dopustit, neboť v úseku dálnice, kde žalobce vjel vozidlem až do místa zastavení hlídkou Policie ČR žádné svislé dopravní značení omezující rychlost na 100 km/h nebylo.

Ze **správního spisu** zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Správním orgánem prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust.

§ 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 02. 7. 2016 v 10:48 hod. řídil osobní motorové vozidlo tov. zn., reg. zn., na dálnici D46 ve směru jízdy na Brno a v km 3 v úseku, kde je maximální dovolená rychlost upravena značkou B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ na 100 km/h, bylo jeho vozidlo zaměřeno zařízením Ramer 10C, umístěném ve služebním vozidle, v civilním provedení, přičemž mu byla policisty v 10:48 hod. naměřena rychlost jízdy 158 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3\%$, mu tedy byla jako nejnižší rychlost jízdy naměřena rychlost 153 km/h, čímž o 53 km/h překročil mimo obec rychlost povolenou výše uvedeno značkou. Svým jednáním tak porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za přestupek mu jako sankce byla podle § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu v souladu s ust. § § 12 (dnes již zrušeného) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel po dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. Dále byla žalobci stanovena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč na základě § 79 odst. 1 zákona o přestupcích v návaznosti na ust. § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 19. 10. 2016 do datové schránky. Následně dne 3. 11. 2016 správní orgán prvního stupně obdržel do emailové schránky odvolání, které nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem. Písemné doplnění odvolání bylo podáno prostřednictvím České pošty dle podacího razítka na poštovní obálce dne 9. 11. 2016. Dne 5. 12. 2016 obdržel žalovaný prohlášení o odvolání ze dne 8. 11. 2016, v němž se podává, že „D. V., nar., bytem, tímto prohlašuje, že se dne 8. 11. 2016 dostavil do sídla advokátní kanceláře pan Ing. A. M., nar., bytem, s požadavkem na podání odvolání rozhodnutí ze dne 4. 10. 2016, č. j. MV-45955/2016-OD/5-Ja. Vzhledem ke skutečnosti, že již nebyl přítomen žádný advokát, poslal jako praktikant odvolání pana Ing. M. poštou, a to tak, že jsem dopis hodil do poštovní schránky na poště nacházející se na ulici“ Současně s tímto prohlášením žalovaný obdržel fotografii poštovní schránky č. 244, na které je uvedeno, že schránka se vybírá v pracovní dny v 16.00 hodin.

Dle napadeného rozhodnutí žalovaný k odvolání ze dne 3. 11. 2016 podaného skrze veřejnou datovou síť nepřihlédl, neboť od 20. 10. 2016 do 3. 11. 2016 běžela lhůta pro podání odvolání. Posledním dnem k podání odvolání byl tedy den 3. 11. 2016. Dle žalovaného aby odvolání bylo podáno včas, muselo by být podáno jako zásilka na poštu nebo doručeno přímo správnímu orgánu prvního stupně, např. na podatelnu, a to nejpozději právě dne 3. 11. 2016. Žalovaný dodal, že žalobce své odvolání řádně podal až dne 9. 11. 2016, z čehož je zřejmé, že předmětné odvolání směřující proti prvostupňovému rozhodnutí, je opožděné, přičemž o odvolací lhůtě i o způsobu podání byl žalobce řádně poučen v prvostupňovém rozhodnutí, které je tak ode dne 4. 11. 2016 pravomocné. Žalovaný konstatoval, že ani žalobcem dodatečně uvedené skutečnosti nemohou zvrátit stávající stav opožděnosti podaného odvolání. S ohledem na zásadu *vigilantibus iura* si žalobce (popř. jeho zmocněnec) měl ve vlastní sféře

Shodu s prvopisem potvrzuje:

uspořádat poměry tak, aby odvolání bylo podáno řádně a to navíc za situace, kdy zmocněnci bylo zřejmé, kdy Česká pošta vybírá poštovní schránku č. 244.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)

a po zhodnocení uvedených skutečností dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud úvodem poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Nejdříve se krajský soud zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

Krajský soud vyhodnotil žalobou napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné, a netrpí ani vnitřní rozporností či vadou, jež by způsobovala jeho nicotnost (nedostatek pravomoci správního orgánu vydat napadené rozhodnutí, absolutní nemožnost či trestnost plnění, absolutní nedostatek projevu vůle správního orgánu a jiné závažné vady). Z argumentace obsažené

v napadeném rozhodnutí je zřejmé, že nosné právní a skutkové otázky byly vypořádány. Jednotlivými důvody pro zamítnutí odvolání žalovaným pro opožděnost se dále krajský soud zabývá v návaznosti na vypořádání žalobních námitek.

Krajský soud předně zdůrazňuje, že skutkové okolnosti jsou nesporné. Žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 3. 11. 2016 prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu. Následně skrze Českou poštu správnímu orgánu prvního stupně zasílal doplnění odvolání, jež bylo dle obálky k přepravě předáno dne 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

11. 2016. Předmětem sporu je, zda toto podání bylo k poštovní přepravě předáno již dne 8. 11. 2016, jak tvrdí žalobce, který je schopen prokázat, že zásilka byla prokazatelně vhozena do poštovní schránky tohoto dne navečer po 16. hod., tj. do kdy, jak sám uvádí žalobce, Česká pošta schránku vybírá. Dle žalovaného je však stěžejní, že dle poštovní obálky doplnění odvolání bylo předáno k poštovní přepravě až dne 9. 11. 2016. Žalovaný tak k podání doručenému dne 3. 11. 2016 nepřihlížel a podání, které bylo předáno k poštovní přepravě dne 9. 11. 2016, vyhodnotil jako opožděné odvolání.

Podle § 37 odst. 4 správního řádu, podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu musí být do 5 dnů potvrzeno písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována mimo jiné tehdy, je-li poslední den lhůty podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence.

Krajský soud tak musí posoudit ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, zda právně relevantní účinky podání poštovní zásilky pro zachování lhůty nastávají již při vložení do poštovní schránky či opatřením zásilky podacím razítkem.

Zásadně je podání vůči správnímu orgánu učiněno okamžikem, kdy je držitel poštovní licence o službu požádán, přičemž z tohoto předpokladu vycházel i krajský soud (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06, či rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 1994, sp. zn. 50 Cm 13/94).

Úprava týkající se doručování poštovních zásilek je obsažena v zákoně č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (dále jen "zákon o poštovních službách"). Pravidla podávání a doručování poštovních zásilek jsou upravena v poštovních podmínkách, jejichž vyhlášením nabízí osoba poskytující poštovní služby [podle § 2 písm. c) zákona o poštovních službách - "provozovatel"] každému uzavření poštovní smlouvy podle těchto poštovních podmínek. Provozovatel je povinen uzavřít poštovní smlouvu s každým, kdo mu její uzavření v mezích poštovních podmínek a způsobem v nich stanoveným navrhne, tento postup musí poštovní podmínky obsahovat [§ 4 odst. 1 a 2 a § 6 odst. písm. b) zákona o poštovních službách].

Podle § 2 písm. m) zákona o poštovních službách se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby. Podle § 33 odst. 1 písm. b) zákona o poštovních službách je povinností držitele poštovní licence nabízet poštovní služby podle poštovních podmínek.

Krajský soud zde poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06, dle něhož „za podstatný považuje Ústavní soud i čl. 7 poštovních podmínek, který uvádí, že je-li poštovní zásilka vložena do poštovní schránky, za den podání se považuje den nejbližšího výběru poštovní schránky uvedeného na jejím informačním štítku; ke dni, v němž byla poštovní zásilka do poštovní schránky skutečně vložena, se nepřihlíží. Z uvedeného článku tedy vyplývá, že jestliže odesílatel učiní jeden úkon - vhodí zásilku do schránky, dojde k uzavření poštovní smlouvy, vzniku povinnosti poštovního přepravce zásilku doručit, přičemž za den podání se považuje ten den, který byl označen jako den výběru poštovní schránky. Faktické převzetí doručované zásilky poštovním přepravcem zde nehraje roli (srov. a contrario rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2000 sp. zn. Jc 39/2001, 20 Cdo 1473/2000).“ Uvedené je možno vztáhnout i nyní projednávaný případ, a to s odkazem na rozsudek

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2017, č. j. 2 As 330/2016-40, bez potřeby krajského soudu provádět ústní jednání stran prokázání obsahu poštovních podmínek, neboť co do čl. 7 se poštovní podmínky České pošty nezměnily.

Pokud tedy sám žalobce uznává, že zásilku vhodil do poštovní schránky navečer dne 8. 11. 2016, přesto, že byl srozuměn se skutečností, že Česká pošta schránku vybírá v 16:00 daného dne, nelze zpochybňovat, že zásilka byla podána až okamžikem převzetí Českou poštou následující den 9. 11. 2016, kdy jej taktéž opatřila podacím razítkem.

Dle krajského soudu je přílehlavá argumentace žalobce, že se obecné závěry stran služby DopisOnline dají vztáhnout i na podání poštovní zásilky do poštovní schránky. Předně je však nutno zdůraznit, že judikatura, na kterou žalobce odkazuje, již byla překonána, a to usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49.

Jak vyplývá ze zmiňovaného usnesení rozšířeného senátu, den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Rozšířený senát vycházel z toho, že vztah mezi Českou poštou a zákazníkem při poskytování posuzované služby je smíšené povahy s tím, že jednotlivým fázím (dílčím službám) smluvního vztahu odpovídá i odlišná právní regulace. Podle povahy jednotlivých fází poskytovaných služeb se služby řídí občanským zákoníkem (případně zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, je-li zákazník spotřebitelem dle § 419 občanského zákoníku), obchodními podmínkami této služby a zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami.

Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelům řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání.

Stejně tak listovní zásilka je považována za podanou dne, kdy dojde k nejbližšímu výběru poštovní schránky uvedeného na jejím informačním štítku, tedy dne, kdy dojde k převzetí zásilky Českou poštou [§ 2 písm. m) zákona o poštovních službách], nikoliv pouhým vhozením do poštovní schránky. V případě služby DopisOnline je taktéž okamžikem podání převzetí zásilky do poštovní přepravy.

Žalovaný tak správně vyhodnotil, že aby mohl přihlédnout k podání učiněnému e-mailem bez zaručeného podpisu dne 3. 11. 2016, muselo by být do 5 dnů potvrzeno nebo doplněno způsobem uvedeným ve větě první § 37 odst. 4 správního řádu. Žalobce však učinil podání označené jako doplnění odvolání až dne 9. 11. 2016, tedy k podání ze dne 3. 11. 2016 žalovaný správně nepřihlížel. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 11. 2016, od 20. 10. 2016 do 3. 11. 2016 běžela lhůta pro podání odvolání. Pokud tedy žalobce odvolání řádně podal až dne 9. 11. 2016, nezbylo žalovanému než takové odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout pro opožděnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

- nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. března 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: